

ex Bernardo ante Filii Dei conceptionem Sanctissima Maria non caruit fomite peccati. XI. S. Augustinus lib. 5. contra Julianum cap. 15. Christo proprium facit concupiscentia carnis carere; & hujus dicti rationem assignans, subdit, non quod illa in matre non fuerit, sed quia mater non per illam concepit. XII. Beda in homil. super Missus est, in festo Annuntiationis Dominicæ, inquit; *Spiritus Sanctus superveniens in Virginem, mentem ejus ab omni vitiorum sorde castigavit, & ab omni actu concupiscentie carnalis cor ejus temperavit; atque a desideriis temporalibus emundavit: ergo B. Virgo non caruit peccati fomite priusquam in ipsam Spiritus Sanctus superveniret, quod fuit in ejus Annuntiatione, & filii sui Conceptione.*

Respondemus ad I. Argumentum nimis probare; ex illo enim principio etiam sequeretur infantem habere in cœlo gratiam intensiorem, quam habuerit B. Virgo etiam in fine vitæ suæ, quod est omnino falsum; & hoc ex eo, quia infans in cœlo esset comprehensor, Maria Virgo vero Viatrix. Directe vero dicitur quod differentia inter viatorem, & comprehensorem stat in hoc, quod gratia comprehensoris sit excellentior, non quod sit intensior; unde potest dari casus, quod gratia alicujus viatoris sit intensior, & gratia alicujus comprehensoris, propter aliam rationem, hoc est, ratione status beatifici sit excellentior. Prima ergo gratia B. Mariæ Virginis fuit intensior gratia omnium Angelorum; quia si cum illa sola transisset in patriam, majorem gloriam habuisset, quam omnes Angeli in Cœlo; ut post S. Thomam docent Medina, Suarez &c.

Ad II. Differentia stat in hoc quod Christus communicavit Matri perfectionem carniæ fomitis inferiori modo quam in ipso fuit; Christus enim habuit per seipsum omnem sanctitatem corporis, & animæ; Virgo vero habuit per ipsum Christum. Uterius Christus, ut Deus homo habuit in sua voluntate humana perfectum dominium in omnes actiones suas, & in omnia objecta, quæ poterant illam excitare, & etiam ut beatus, semper actu considerabat omnia; unde poterat per intrinsicam virtutem omnia prævenire; B. Virgo autem, quia erat pura creatura, & viatrix non erat tantæ perfectionis capax.

Ad III. dicitur, quod sanctitas perfecta debet excludere ex omni parte omnem motum divinæ legi contrarium; Christus au-

tem ideo communicavit Matri hanc perfectionem, quia ad crescendum in gratia hac occasione non indigebat, quæ quidem occasio propria est incipientium, non vero perfectorum, cujusmodi fuit B. Virgo. Ideoque sanctitas ejus per virtutum actus augebatur quidem quotidie, sed non illarum virtutum, quæ in resistendo motibus illis, qui a fomite peccati proveniunt, exercentur; quatenus hujusmodi virtutum exercitium non convenit cum eximia, & eminentissima perfectione quæ fuit in B. Virgine.

Ad IV. Cyprianus loquitur non de fomite peccati, sed de voluptate sensibili, quam B. Virgo non sensit in Conceptione Filii sui, Spiritu Sancto eam obumbrante. Cyrillus, & Nazianzenus nec pariter loquuntur de fomite peccati; sed docent, quod B. Virgo in Conceptione Filii ab omni immunditia carnis, & indecentia fuit immanis. Pro his, aliisque Patribus vero in communi dicitur, quod ipsi per verbum *purgatio* intelligunt purgationem non a culpa, sed ab externis impedimentis a remissione animi, & ab ignorantia negativa, seu nescientia; & in hoc sensu dicunt, Virginem in Filii conceptione fuisse purgatam, hoc est ampliori sanctificatione donatam, cum majori mentis illuminatione, & totius animæ ad Deum collectione. Ita ex S. Thoma Suarius.

Ad V. dicitur, quod alia est ratio de perfectione gloriæ, alia est de perfectione gratiæ; gloria enim est perfectio pertinens ad terminum, in quo vere nullus hominum constituendus est ante Christum; hæc autem est perfectio accommodata, & communicabilis viatori. Præterea dicit Suarez, quod non derogat puritati, & sanctitati carnis Christi, quod ante formationem ejus, caro matris fuerit perfecte sanctificata usque ad fomitis extinctionem; imo potius hoc ipsum commendat providentiam, charitatem, & efficaciam meriti Christi.

Ad VI. Justitia originalis est quidem donum, vel conservans, vel sanans naturam, constituendo perfectum ordinem inter Deum, & hominem, & inter partes hominis inter se, ita ut inferiora superioribus, & omnia essent Deo perfecte subiecta. Hoc donum fuit in B. Virgine, sed diverso modo ab illo, quo fuit in Adamo, & Heva; quia in his fuit donum conservationis, in Maria vero donum sanationis; quatenus in primis Parentibus conservabat ordinem prædictum in natura, in Maria vero constitue-